

Rune Walle er en av grunnleggerne av americana-musikken i Norge. Hans innsats i bandene Hole in the Wall, Saft og Flying Norwegians på 1970-tallet fortjener å kalles visjonært, betydningsfullt for det som nå er en hær av artister og musikere som sørger for at Fjording-juryen hvert år har femti pluss utgivelser å velge mellom når det skal dele ut prisen for «Årets norske Americana-album».

Da Rune Walle, sammen med Cato Sanden, Jarle Zimmerman, Johannes Torkelsen og Gunnar Bergstrøm i 1974, ga ut Flying Norwegians debutalbum, New Day, og åpnet med sangen «Young Man», sto det klart at Norge hadde fått en gitarist som til fulle behersket alt som skulle til for å bringe det som i samtida ble kalt «countryrock» tilbake over havet fra Amerika og trygt i havn i Bergen.

Flying Norwegians var umiddelbart vårt eget The Byrds, vårt eget Flying Burrito Brothers, vårt eget Poco. I likhet med de andre pionerene i den norske americana-musikken, Prudence, fikk Flying Norwegians raskt erfare at det å spille egenkomponert rock i Norge ikke var noen walk-over til rikdom. Det skrev de således en egen sang om på oppfølgerplata, den minst like gode, Wounded Bird, som kom ut i 1976. Tittelen sier det som trengs å sies, «Taste of Money».

For tre år siden ble Wounded Bird valgt inn som et av femten album i det vi kaller «Den norske Americana kanon». Men da Rune Walle dannet Flying Norwegians hadde han allerede god fartstid i den spirende norske rockverdenen. Det startet allerede i 1969/70 med albumet til Oriental Sunshine som blandet orientalske toner og visesang. Rune var, selvfølgelig, influert av Bob Dylan. To år senere dukket Hole in The Wall opp, der Rune delte låtskriverjobben sammen med Erik Møll og hadde Trygve Thue med på laget.

I 1973 sto Rune på scena i Holmenkollen under den første store rockfestivalen i Norge, Ragnarock. Da var han medlem i Saft som i 1971 hadde toppet Europatoppen med «People in Motion». I 1973 gjorde Saft country og folkrock sammen med felespilleren Sigbjørn Bernhoft Osa under konserten i Kollen, som ble filmet for egen dokumentarfilm. Opptakene med Osa var med da Saft samme år slapp albumet Stev Sull og Rock og Rull.

I 1974 fikk Rune sin første første Spellemannspris for sin deltakelse på dette albumet. Etter i 1976 å ha utgitt Wounded Bird var Flying Norwegians med på en mytisk konsert på Chateau Neuf i Oslo; der alle de tre bandene var flyvende. Ved siden av Flying Norwegians fra Bergen, stilte Kursaal Flyers fra London og Flying Burrito Brothers fra Los Angeles.

Samme året inntraff det de færreste så for seg i Norge, en norsk rockmusiker ble headhuntet til USA!

En samlet norsk presse skrev om det som skjedde, på linje med at en norsk fotballspiller på 1970-tallet skulle blitt hentet til Manchester United eller Arsenal. Amerikanske Ozark Mountain Daredevils hadde under en Europaturné tilfeldigvis fått høre Rune spille med Flying Norwegians.

Bare noen korte uker senere befant Rune seg i Springfield, Missouri sammen med Ozark Mountain Daredevils, som hadde tre album på C Ven og en stor hit i 1974 med sangen «Jackie Blue».

Den første konserten var på Arrowhead stadion i Kansas City, sammen Beach Boys, Doobie Brothers og Jeff Beck foran femti tusen publikummere. Deretter var Rune med på Ozark Mountain Daredevils-albumene Men From Earth, Don't Look Down og Ozark Mountain Daredevils pluss den doble konsertplata, It's Alive.

I 1996 spilte Flying Norwegians inn sitt comebackalbum, Still Ridin', i Athletic Sound Studio rett over gata her fra Aladdin Scene med den amerikanske produsenten Andrew Hardin.

Noen vil si at Rune Walles beskjedenhet veier opp for at Bergen ikke mangler folk som høyrøstet tar sin nystemte Cither i hende.

I 2022 kom endelig et nytt platebevis for Runes originalitet som musiker og låtskriver. Albumet Byrdie's Dream ble sluppet sammen med kona Gunn Alstadhaug.

Norsk Americana Forum gratulerer Rune Walle med tildelingen av «Årets ærespris»!